

Det broderlig!!!!

Hr. Generalissimus Vikom Olsen Aarsling

Hovedkvarteret

Fra
Pravanturingskomiteen
poststed!

Kristiania.

Gjersen 17-10-1915

Mjøre Vidkum!

Fa det var naa dit at mor sende deg en
kasse med frukt. Det er grappaer, epbu og nogen
steuparer, desuden er der visst en krøkke appelsin-
syttetøi til hver. Grappaene er alleude bløte, saa du
måa spise de op med engang; en øristvok unno-
wendig paamindelse, men mor sa jeg skulde si
dit. Hün var saa doven at hün ikke gad skrive
selv.

Hun er graa og tyk himmel nu om dagen, næsten
ingen blade igjen paa trærne. Haven er avhøstet; det
blev ikke saa varmt; men noget særlig meget

u det jo ikke. Det er ikke langt siden det var
men paa fjeldene, opp i dørkseffeld var det nesten
en fot sne, saa du måtte maaake vekk sneen for
at fara opp protterne.

Gamle "Marsa" er død og "Puklis" er blitt
slektens hode. Ellers att som før paa Grini. Fra
Myren meldes at Schibbyes skal flytte i denne
åre. Paa de andre kanter er stillingen uforandret.

Du som er saa bra i matematikk, du kunde
vel ikke løse 3de og fjerdgradstigningen for
mig. Vil du, saa saa jeg heilt du løste ~~det~~
du hadde alminnelig og med et taltekunsel, med
god forklaring til, saa er du svilte. Hvis du ikke
gikk du skrive, kan jeg godt vente til du kom-
mer hjem. Kan du ikke knipe dig en ferie nu
da, og saa komme hjem. Du kan si til chefen

at Hr. Kong. Maj. fyrsten av Hestehaugen ønsker
det, hvis ikke saa "send hanen frem". (Aa!) Nei
men gjør de ligningene for mig da, saa er du
bunndans kjekk kar.

Valgdagen var det et svært levendelig by-
en. Socialisterne kjønte gamle kjørringen i
automobil med et høyt rødt flag paa, og kjørrin-
genne skrek og bar sig og sa de voldsomt ikke paa
brandstationen. Men frem varatte de. Socialistene
blev nr. 2 her. Det blir omvalg. Hauge fikk
1011 stemmer. Han sat ved i valglokalet og mik-
ket og smitte og sa "Goddag, goddag" til alle sam-
men. "Stem paa mig folke, og i gjør en god
gjerning."

Hæret er min malt, det skal etter siger-
de ta sig utmarket ut, og det er jo bra.

Forsørig er hun ikke noget av interesse, livet
gaar sin levne ditt.

Mor ber hilse saa meget! Far
likesaa.

Hilsen

din Arne.

Ja du vet vel, far fikk Stykkjenviken ved
lodtrækning. Ja det var ogsaa en historie som
dr. Grimsgaard sier. I det første brevet far fikk
fra onkel Nils efter han var kommet hjem fra
Fynsdal stod der "Til broder Tom", men i det igjen
blet "Rjan broder". Ak- ja!

D. S.

Adres. under Fællespostkontor nr. 11.-16. :

Fællespostkontor nr. 2
Fællespostkontor 32

Gardermoen, 8. 9. 1916.

Kjære mor!

Mange tak for dit sidste brev med den detajerede rapport. Du har jo fortalt mig omkring. Hvad hovedbegrundelsen angaaer, har jeg ikke andet at si end at jeg har den i højde og glæder mig derover.

Morgen hidtil reiser vi fra Gardermoen til Fællespostkontoret. Vi kommer først tilbage her den 18., saa det blir en lang tur. Noget andet har jeg ikke egentlig at høre og har saa meget at gøre at jeg måndskrænke mig herhil. Men da du gørme vilde høre et par ord fra mig, vilde jeg ikke lå veen at sende dette her, selv om det kun er et smidt hingst.

Hils familien paa mine.

Din hengiven
Vidkunn.

Kristiania, 30. 1. 1916.

Kjær mor!

Jeg maa sende dig nogen ord for at ønske dig hjertelig tillykke med fødselsdagen. Jeg har ikke du maa ha godt aar frau dig. Tørgen og jeg sender sammen i en liten pakke, eller retten sagt vi sendte den igaaan. Det skalde have van en liten opmuntretning.

I dag er jeg paa vakt i Guvernementet. Jeg skal van her til kl. 3 pm, hvorfra jeg gaar op til mester Kist til middag. Ørket Kasnus og Tørgen skal også dit. Vi har som regel ikke noget otim at gjøre paa disse vaktene, ofte sker ingen ting, saa vi har god anledning til at gjøre færdig andre arbeider, læse m.v.

Jeg laste myg i gamle momme bæk fra

Krigens, nemlig Sjældenydets Soldatertrøse. Det er en samling af breve fra soldater i den tyske hær til famili og kære hjerterne, og gør de levende billede av hærsoldaters levetid der.

Jeg havde lidt på at kigge dem bi deg, men saa syntes jeg dem næsten ikke rigtig. Derimod vis jeg antekel far at læse dem; han vil sikkert synes dem et interessant.

Det er bare enkle, letlempede ordet, men jeg synes i altfald at de har stor psykologisk interesse.

I midten samfundet har der i den senere tid i martsattringen kommet des plier at være reguleret, vært flere minutterne foredrag, specielt af professor Nørre om Sitter og bulgarer, som er et af de bedste foredrag jeg har hørt.

Han med Passum har jeg også været et par gange, siden jeg sidst skrev. Han spekulerer hovedsagelig på sine opfindelser. De optar den langt overværende del af hans tid og er hans interesser.

Hver anden tirsdag mån jeg være med på krigsspiel ved min audiling (regiment). Det er bare lidt kaotisk tid, da de nem ledet efter min resværing er kom-

plet ustabilt dertil. Den røde diktatorisme. Jeg synes det er vaa angelægt at skulle korte tiden bort paa madam-kunstning, nærmest var som jeg altid har en sterk følelse af at man ikke har noget tid tilkorr til at kaste bort. Tirsdag er også den dag da der som regel holdes foredragene over foredrag og fremmede og hjemlige stæmmer. Og jeg har paa grund af dette ständig krigsspiellet allerede fået givet en flot foredrag som jeg meget gjerne ville ha hørt. Saaledes nu også f. eks. prof. Gram foredrag om Bismarck.

Jeg var i "Aftenposten" at Hjelms ly. men er begyndt at gi undervisning i musik. Jeg har selv ikke høftet hende paa aldrig saa langt. Tidigen var ikke oppe og kader paa hende, men jeg har hørt gengang vært virkelig fortjentigt. Jeg har hørt at Hjelms ikke misforstår det. - Vi traf Halvor Paulsen forrige sindag. Han skal bo i samme pensionat som Hjelms. Halvor er lidt sekretær i justitsdepartementet, forlængt dog kun midlertid. Jeg syntes ham saa frisk og godt ut nu. Edle er for-

Forst, men var det gift, med son av borgmester Barnek
i Trondhjem. "Forloveden" er sagfør og hadde vant
fuldmagtig hos Paulsen, naturligvis.

Teg er hit udnævnt i en saakkaldt krigstek-
nisk kommission som skal undersøke alle moderne
optredens om nu er gjort under krigen; ja det
vil si nærmest nødvendig, for det er selvfølgelig ikke saa
let at faa rede paa. Men det kan være interessant og
lærenært at vane med paa det, saa jeg er meget tak-
nemmelig for at jeg blev sat dertil. Det hele vil nu
mest bestå i at lære i hidskrifter og sammenhænge
forskellige data fra forskellige kilder og derpaa frem-
satte forslag.

Ja, noget mere myt har jeg ikke at berette.
Jeg vil derfor sluttet med at gjenta mine hjerterlige lyk-
niskninger i anledningen af dagen.

Hun far og Arne.

Din hengiven sin hærværk

Vidkum

Kristiania, 18. 1. 1919.

Kjær fraværende,

Mange tak for oppfordring og samvaret i julen. Det var saa bra at få en vanlig hilsen i stedet i brev.

Reisen tilbake gikk uten store oplevelser.

Vi var hjem Midgaarden i ca 3-4 timer og ble bra oppført med mat osv av enestehol-
mens saa en vise til at skrive etterretnin-
gen i Sandvicksli. Rindleitarkum tok 23,40
kroner for at skyte os, hvilket jeg syntes var
tunnlig meget selv om jeg er vant til rus-
sisk opstrækning. På dampskipet var det fra
passasjerer. Vi kom i god tid til Skien og
førstatte likesaag godt med tog til 5.45 til
Kristiania. I Skien bød vi Mollestad med
møgler. M. bad hilse. Noget sminket (ha

(ridanger) kan vi vel $\frac{1}{2}$ 2 m natten til
christiania, sette os næsten foran ved paa haan
kupperture over af havnet om sider paa mit
gammel varde, hvor vi indtrættet os saa godt
som muligt efter udstændigheden. Næste dag
flyttet Anne bort til mit hus.

Tjingen og Anna var allmoe kommet
til byen torsdag 9. Anna var endnu ikke
restaureret efter sin sygdom. Hun er stærkt
blodfattig og viste tilbage til Gausdal
efter faa dages ferlighed. Vi var sammen hos
mit hus torsdag, men den har jeg næsten
ikke hørt hende. Anne viste mandag til
Finsdalen. Han kunde ikke bli i landet
av haunen til hestetømmer. Tjingen og jeg følgte
ham paa stationen.

Tjingen har endnu ikke fundet sig
noget varde. Det er intet haospital et for
noget. Han tilhører forstørre nætten hos
mit hus. Da han ikke dragen er opstatet, dels

paa hospitalstolen paa lægevalmen er det jo
en ordning. Vandret hos mit Hus med
det vist ikke noget av med. Det er vært
koldt, og jeg har ogsaa indlyst os at vest-
skapet ikke har noget særlig lyst paa at
vindræve det im landet. Hildur mistet
sin halshov ved en minmeksplosion i Nord-
sjøen lillejulapten. Det var efter rigtigt en
meget kjak af tilstødende mand, og dette phæn-
omene tap har virket svært paa mit Hus.
Hilma er nu forvoldet af slægtninger paa den
kant, hvoretiden næhedsvis paa haan ^(mit hus), men kom.
Saa det hele er temmelig hist deroppe.

Tjingen til ørkenen ekspederede jeg som
ilgods fra Skim. Jeg betalte både fragt
og matriklen. Kamen kom mandag, og var
formeligt kjærkommen i denne kjedebund
ej.

Det er begyndt i Generalstabens ejendom,
men staar fundet ved legatet. Hvordan

det blir videre er endnu ubestemt.

Følken L. var temmelig snævt fortid ig ikke hadde hvort nökken da jeg rejste. Men da hadde vi jo ikke kommet ind om natten, og han hadde andre nökkes enn han kunde hente. Jeg bragte først den mørkeste værgeurkot over paa min ride ved at spise hvor han hadde gjort os en $\frac{3}{4}$ fint halvflask med næst som jeg hadde sat ut paa kjøkkonet da jeg rejste. Jeg skjørte at han hadde fået den (alt spiselig øller paa noget man ikke har hentet som sætter paa kjøkkens forvinder om dag for øden). Dernæst formindst jeg hunde ved at foran hunde et stykke smør og en bles melk (han har ikke set natursmør paa lange). Saa nu er vi igen frit verner. Skal hente fra Tøjen.

Dens hundem

Vidkum

Hils tanken g. mælk Hans.